

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2018. év igéje

Isten mondja:
„Én adok majd a szomjazóknak
az élet vizének forrásából ingyen.”

(Jel 21,6c)

V. évf. 4. szám, 2018.01.28.
HETVENED VASÁRNAP

Kiadó Jakab Béla, szerkesztő Proksza Gyula.
Elérhetőségek:

Hivatal: 06-1-3881773; Jakab Béla: +36-20-8242989; E-mail: obudev@gmail.com

Jézus példázatot mondott nekik: „Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje. Így gondolkozott magában: Mit tegyek? ... Isten azonban azt mondta neki: Bolond...”

(Lk 12,16-17.20b)

Igen ritka a Szentírásban, hogy Isten valakit bolondnak vagy esztelennek nevez. Mégis – ebben a jézusi példázatban – ezt történik. Az egyik éjszaka egy ember ezt a nevet kapja Istentől: bolond, vagy esztelen. Különös névadó ez, és szándékosan nem nevezem keresztelőnek.

Higgyük el, ha Isten ilyenek látja ezt a példázatbeli gazdag embert, akkor az bizonyára így is van. Isten nagyon jól ismer minket, és nagyon jól lát mindent.

Nem az a lényeg, hogy a példázatbeli gazdag embert hogyan ismerték, vagy miként értékelték az emberek, a lényeg az, hogy Isten mit mond róla. Ez bolond ember!

A példázatbeli ember a világ szemében, az emberek szemében, sőt a családja szemében is okos és szorgalmas embernek számított. A világ ezt figyelni.

Miért is nevezi Isten bolondnak? Mert természetesnek veszi azt, ami nem természetes. A Biblia azt mondja: az a bolond ember, aki azt veszi természetesnek, amit ő úgy gondol, és elfelejti, hogy az, ami körülötte történik, ami jó van az életében, az Istentől jövő kegyelem, és Istennek tulajdonítható ajándék. Tudniillik ez az ember természetesnek vette, hogy neki bőségesen termett a földje. A Biblia szerint ez nem természetes vagy magától értetődő. A bűneset után azt mondta Isten, hogy a föld tövist és bogáncskórót fog teremni. Nem gondol arra, hogy ez nem azért van, mert kitűnő mezőgazdász vagyok, nem azért van, mert ezt tanultam, mert ehhez értek, mert szerencsém volt, mert jó volt az időjárás, hanem ez azért van, mert van egy olyan Istenünk, aki a mi bűneink ellenére is kegyelmével fordult felénk, és gondviselő szeretetében részesített bennünket. Hány ilyen bolond ember van?

Nézzük meg, hogy vajon a mi életünkben nem vagyunk-e sokszor úgy, hogy természetesnek vesszük azt, hogy élünk, lélegzünk, hogy el tudjuk végezni a napi feladatainkat, munkánkat, tudunk magunkról gondoskodni, hogy Isten tart meg bennünket, ad örömet, körülvesz bennünket, ajándékai vannak számunkra?

A Biblia a gazdagságot sehol nem tiltja. A Biblia szerint a gazdagság nem bűn, a szegénység nem érdem. Ez a gazdag azért bolond, mert a gazdagságban bízik. Az a baj, hogy magától kér tanácsot, hogy mindent meg akar tartani magának, hogy ebbe veti a bizalmát.

Bolond ez az ember azért, mert nem számol élete véges voltával. Azt mondja neki az Úr: még ez éjjel elkérik tőled a lelkedet, és amiket gyűjtöttél, kié lesz? Sokan nem foglalkoznak az életük véges voltával. Az Úr akarata, hogy az életünk megtért élet, azaz Istenben legyen gazdag.

Névadó vagy keresztelő? Az első emberi találmány a keresztség helyettesítésére, a második Jézus Krisztus missziói parancsa alapján (Mt 28,18-20) szentség az ember megmentésére. Bolond, vagy megváltott? Én, vagy Isten? Téged minek nevezne Isten?

Jakab Béla

FARSANG

A farsang időszaka vízkereszttel (január 6.) kezdődik, hossza pedig attól függ, mikorra esik húsvétvasárnap. A farsangi szokások a farsangi időszak végére, az ún. *farsangfarkára*, a három utolsó napra összpontosultak: *farsangvasárnapra*, *farsanghétfőre* és főként *húshagyókeddre*.

A farsang a tavaszvárás ősi örömnépe, az *evés-ivás*, a *lakodalmak*, a *disznótorok*, *jelmezes*, *álarcos felvonulások*, gyakran féktelen *mulatozások* ideje volt városon és falun egyaránt. Ellenük az egyházak szüntelenül harcoltak, mert a mulatozások, tobzódások miatt az ördögök ünnepének tartották. [...] A prédikációk, tilalmak azonban nem tudtak gátat szabni a mulatságoknak. A farsang nemzetközi ünnep, melynek mindenütt kialakultak a helyi hagyományai. A magyar farsangi szokások a középkorban honosodtak meg. A királyi udvarban olasz és francia hatás érvényesült, a polgárság körében pedig a német eredetű szokások terjedtek el, de a farsangi hagyományokban fellelhetünk antik görög, római, szláv, germán, pogány elemeket is. A 15. századi krónikások feljegyezték, hogy Mátyás király Itáliából hozatott álarcokat. Nagy farsangolás folyt II. Lajos udvarában is, ahol 1525-ben maskarások jelentek meg, még maga a király is ördögi álarcot viselt. A 16. századtól a legutóbbi időnkig fennmaradt a Cibere és Konc, vagyis a böjti és a húsételeket megszemélyesítő alakok küzdelme.

A farsangi bőséges *evésnek-ivásnak* valamikor nagy jelentőséget tulajdonítottak, mert úgy vélték, hogy ezzel a következő esztendő gazdagságát, szerencséjét biztosítják.

Világszerte jelmezes, álarcos felvonulásokat rendeznek ilyenkor. Hazánkban a jelmezeseink inkább kisebb csoportokban jártak. A fonókban, tollfosztókban adták elő a jeleneteiket. Gyakran öltöttek állatmaszkokat. A legények *lónak*, *medvének* vagy éppen *gólyának* öltözve utánozták az állatok viselkedését, és ijesztgették a lányokat.

A farsangosok jellegzetes figurákat igyekeztek megeleveníteni, mint például a házról házra járó *kereskedőket* és *iparosokat*: tollkereskedőt, drótos tótot, köszörúst, vagy cigányasszonyt stb. [...]

Színlelt *lakodalmat*, *temetést* is előadtak, vagy kisebb színdarabokat is eljátszottak. A farsangi időszakban bemutatott *halottas játékok* rendkívül változatosak. A halottat nemcsak élő személlyel, hanem igen gyakran szalmabábalal, döglött állattal, a koporsót helyettesítő, lefelé fordított teknővel alakítják. A halott eltemetésének mozzanataiban is lényeges különbségek lehetnek. Bizonyos húshagyókeddi szokások a farsang, illetve az *egész tél elmúltát jelképezik*, ilyenek a farsangmentés és a bögőtemetés. [...]

A farsang időszakához hozzátartoznak a *bálok*, *táncmulatságok*, melyeknek nagy jelentősége volt (és van) az ismerkedésben, udvarlásban. Farsangkor azonban nemcsak a legények és a lányok rendeztek táncmulatságokat, hanem a házasemberek, a különféle céhek, az ipartestületek, egyletek, az asszonyok, sőt a gyerekek is. [...]

Farsangköszöntő szokás a *Zobor vidéki magyar falvakban* az ún. sárdózás (adománygyűjtés). Legények, iskolás fiúk jártak házról házra. Kosarat, nyársat vittek magukkal az ajándékoknak. A századfordulón még dudás kísérte végig a falun a sárdózókat. Megálltak a házak előtt, vagy bementek az udvarra. A Nyitra megyei *Menyhén* az énekük a telet űző, meleget hozó rítusának kezdősorai:

*Sárdó gyűjjön,
Hozzon meleget!
Micsoda meleget?
Nyári meleget.*

(Forrás: historia.hu/archivum)

TÁJÉKOZTATÓ ÉS HÍVOGATÓ

Heti programjaink:

- ◆ **Hitoktatás** – gyülekezeti: hétfő 17 óra,
– iskolai: órarendek szerint.
- ◆ **Bibliaóra** – szerda 10 óra.

Mennyei Atyánk!

Hálát adunk, hogy részesedhetünk kegyelmed sokféle ajándékában.
Eljöttél hozzánk igéddel és szentségeiddel,
és gyülekezetet gyűjtöttél magadnak közöttünk.
Kérünk, maradj velünk ezután is, szólaltasd meg igédet az igehirdetésben,
add kegyelmedet a szentségekben,
hogy megtérjünk hozzád, és üdvözüljünk, az Úr Jézus Krisztus által. Ámen.

(Evangélikus liturgia – imádságok)

